

Arrest

nr. 233 064 van 24 februari 2020
in de zaak X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 27 december 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 9 december 2019 tot weigering van de afgifte van een visum. De bestreden beslissing werd aan verzoekster ter kennis gebracht op 11 december 2019.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 februari 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 augustus 2019 diende verzoekster, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, een aanvraag in voor een visum kort verblijf.

Op 9 december 2019 weigerde de gemachtigde aan verzoekster een visum kort verblijf te verschaffen.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“WEIGERING / NIETIGVERKLARING / INTREKKING VAN EEN VISUM

(Geconsolideerde versie naar aanleiding van de wijziging van de Visumcode bij artikel 6, lid 5, van Verordening (EU) nr. 610/2013 van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 (PB L 182 van 29.6.2013, blz. 1))

Mevrouw/ Mijnheer G.N.V.

[X] De/Het BLEGISCH E AMBASSADE TE ABUJA

[...]

Heeft/ hebben

[X] uw visumaanvraag onderzocht

[...]

[X] Het visum is geweigerd

[...]

Dit besluit is gebaseerd op de volgende redenen:

[...]

2. X] het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond

[...]

9. [X] uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld

[...]

Motivatie

Wettelijke referenties: Het visum wordt geweigerd op basis van artikel 32 van verordening (EG) 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code

* Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond

* Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat vóór het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld”

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier. Ten laatste bij dit administratief dossier kan zij een nota met opmerkingen voegen, tenzij ze voor het verstrijken van de voornoemde termijn van acht dagen, de griffie in kennis stelt van het feit dat ze deze nota zal meedelen binnen vijftien dagen na de kennisgeving van het beroep. De mogelijkheid voor de verwerende partij om de nota met opmerkingen binnen de vijftien dagen na de kennisgeving van het beroep in te dienen, is niet van toepassing op de beroepen die worden behandeld binnen de termijnen bedoeld in artikel 39/76, §3, derde lid. [...]”

Verweerder heeft in casu geen nota met opmerkingen toegestuurd.

3. Onderzoek van het beroep

In het tweede middel voert verzoekster onder meer de schending aan van artikel 32 van de verordening 810/2009/EG van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een gemeenschappelijke visumcode (hierna: de Visumcode) en van artikel 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen van 29 juli 1991.

Zij licht haar middel toe als volgt:

“1. Door verzoekster wordt de schending opgeworpen van de formele motiveringsverplichting. De schending van deze bepalingen dient onderzocht te worden in het licht van de bepaling waarop de bestreden beslissing steunt, met name artikel 32 van de verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code (de Visumcode).

Artikel 23, lid 4 van de Visumcode bepaalt dat een visum kan worden geweigerd overeenkomstig artikel 32 van de Visumcode.

Artikel 32, lid 1 van de Visumcode bepaalt: [...]”

In casu steunt de bestreden beslissing op twee motieven.

De verwerende partij steunt de weigering van het visum met name op de stelling dat het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf onvoldoende zouden aangetoond zijn, en, ten tweede, dat het voornemen om het grondgebied te verlaten voor het verstrijken van het visum niet kan worden vastgesteld.

In de bestreden beslissing worden er geen andere motieven aangehaald.

Dit heeft tot gevolg dat enkel moet worden nagegaan of de opgeworpen weigeringsmotieven, zoals hierboven weergegeven, correct werden toegepast door de verwerende partij. Een post-factum motivering is uitgesloten.

2. In de bestreden beslissing worden op de eerste pagina de redenen aangekruist waarom het visum werd geweigerd (stuk 1). Dit betreft een voorgedrukt formulier, waarbij kan worden aangegeven welke weigeringsgronden worden ingeroepen. Een concrete motivering is daarbij niet voorzien.

Op de tweede pagina van de bestreden beslissing wordt een hoofding “commentaar” en “motivatie” voorzien (stuk 2). De verwerende partij dient hieronder de concrete motivering te voorzien waarom toepassing werd gemaakt van de twee ingeroepen weigeringsgronden van het visum. Hierdoor kan de verzoekende partij begrijpen waarom het visum werd geweigerd en voldoet de verwerende partij aan de formele motiveringsverplichting.

De verzoekende partij moet evenwel vaststellen dat er géén concrete motivering is voorzien.

Onder de hoofding “commentaar” en “motivatie” wordt daarentegen opnieuw verwezen naar de tweede (abstracte) uitsluitingsgronden. Dit vormt een loutere herhaling van de weigeringsgronden die eerder reeds werden aangekruist door de gemachtigde om de eerste pagina van de bestreden beslissing (stuk 1):

“Het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond. Uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten kon niet worden vastgesteld”

Een concrete motivering ontbreekt. Zo wordt de verzoekende partij niet toegelicht waarom het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet zouden aangetoond zijn. Eenzelfde opmerking geldt voor het niet-aantonen van het voornemen om het grondgebied opnieuw te verlaten.

Hierdoor schendt de gemachtigde de formele motiveringsverplichting.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze.

Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, d.w.z. dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn. d.w.z. dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. Dit wil zeggen dat de motivering van een bestuursbeslissing draagkrachtig moet zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn. De motivering is slechts volledig indien zij een grondslag vormt voor alle onderdelen van de beslissing (RvS 12 oktober 2007, nr. 175719; RvS 24 september 2008 186.486).

Een schending dringt zich derhalve op van de formele motiveringsverplichting samengelezen met artikel 32 van de verordening (EG) nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke code (de Visumcode). [...]’.”

Zoals verzoekster aanvoert heeft de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals voorgeschreven door de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze.

Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, d.w.z. dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn d.w.z. dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. Dit wil zeggen dat de motivering van een bestuursbeslissing draagkrachtig moet zijn.

Artikel 32, lid 1 van de Visumcode luidt als volgt:

“Onverminderd artikel 25, lid 1, wordt een visum geweigerd: a) indien de aanvrager: i) een vals, nagemaakt of vervalst reisdocument heeft overgelegd; ii) het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf niet heeft aangetoond; iii) niet heeft aangetoond over voldoende middelen van bestaan te beschikken, zowel voor de duur van het voorgenomen verblijf als voor zijn terugreis naar het land van herkomst of verblijf, of voor doorreis naar een derde land waar hij met zekerheid zal worden toegelaten, of in de mogelijkheid te verkeren deze middelen legaal te verkrijgen; iv) in de lopende periode van zes maanden reeds drie maanden op het grondgebied van de lidstaten heeft verbleven op grond van een eenvormig visum of een visum met territoriaal beperkte geldigheid; v) ter fine van weigering van toegang in het SIS gesignaleerd staat; vi) wordt beschouwd als een bedreiging van de openbare orde, de binnenlandse veiligheid, de volksgezondheid als omschreven in artikel 2, lid 19, van de Schengengrenscodes, of de internationale betrekkingen van één van de lidstaten, en met name of hij om dezelfde redenen met het oog op weigering van toegang gesignaleerd staat in de nationale databanken van de lidstaten; vii) in voorkomend geval, niet heeft aangetoond te beschikken over een toereikende en geldige medische reisverzekering, of b) indien er redelijke twijfel bestaat over de echtheid van de door de aanvrager overgelegde bewijsstukken of over de geloofwaardigheid van de inhoud ervan, de betrouwbaarheid van de verklaringen van de aanvrager of zijn voornemen om het grondgebied van de lidstaten te verlaten vóór het verstrijken van de geldigheid van het aangevraagde visum.”

Zoals verzoekster terecht vaststelt, stoelt de visumweigering op artikel 32 van de Visumcode. Meer bepaald op artikel 32, lid 1, a, ii van de Visumcode en op artikel 32, 1, b van de Visumcode. De motivering de iure is bijgevolg afdoende.

De beslissing dient evenwel de facto ook afdoende gemotiveerd te zijn, dermate dat de rechtsonderhorige in kennis wordt gesteld van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen en de motieven moeten draagkrachtig zijn.

De Raad kan niet anders dan met verzoekster vaststellen dat de gemachtigde zich beperkt heeft tot de loutere weergave van “het doel en de omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond” enerzijds en “uw voornemen om het grondgebied van de lidstaat voor het verstrijken van het visum te verlaten kan niet worden vastgesteld” anderzijds.

De Raad heeft er met verzoekster volkomen het raden naar waarom de gemachtigde die overtuiging is toegedaan na onderzoek van de voorgelegde stukken. Het komt de Raad noch verzoekster toe te gissen naar de motieven. Verzoekster kan inderdaad, zoals zij terecht aanvoert, op grond van deze motieven zich niet in rechte op nuttige wijze verweren. De opgegeven motieven volstaan niet om de beslissing te dragen.

Een schending van artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991 in het licht van artikel 32 van de Visumcode wordt aangenomen.

Het tweede middel is gegrond.

4. Korte debatten

Verzoekster heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 11 december 2019 tot weigering van de afgifte van een visum wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend twintig door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. MAES